

OSTRUZINY.cz

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

ZÁŘÍ 2007

1. **Dole...nahore** (od LUKiO)
2. **Tajemství** (od Zorik von Masimo)
3. **Linnéa** (od otazník)
4. **Dopravní modlitbička** (od Lizzzie)
5. **Definice lásky** (od katitek)
6. **Miluju Tě** (od Adrianne Nesser)
7. **L.** (od Werushe)
8. **Grafy citů** (od Haňa, dívka do nepohody)
9. **O květech** (od paranoidandroid)
10. **Divy** (od Coco)

*. **Průlet černou chmurou** (od Jan Urban)

Dole...nahore

autor : LUKiO

Každý tvůj první pohled
je solí
každé tvé poslední slovo
bolí

Sny se válí v kaluži
chystáš se k tanci za deště
zhasínáš svíčky jednu po druhé
a pak křičíš ještě

Není však nic, jen valčík na rozloučenou, který tancuješ už od začátku

Zátarasy na hranicích
promíjí hříšnému srdci
jeho vzpomínky
na nic

Pro tebe
to však znamená
vše
jsi krutá

Černí havrani pateticky požívají holubice a zbytečně se přitom hádají

Pro světy bez bílých holubic
umíráš v nicotě
a tvou tvář zakrývá ukradený kapesník
s monogramy všech bývalých lásek a milenců

Beznaděj
se mísí s léky na nespavost
však lékárny mají inventuru
a jedinou nadějí je nový život

Pod schody, kde nikdo nechodí, se rodí úsměvy a vykřičené touhy

Každý člověk je propastí
která ti působí závrať při pohledu dolů
tak se tolik nenakláníš
a občas vzhledni nahoru

Vidíš
i tam dole
můžeš najít
oblohu

...a tu hvězdu máš ode mne

Tajemství

autor : Zorik von Masimo

Půlnoční den
slyším teď odbíjet
poslepu čtu kůží.

Pavím perem
namočeném v citu
kloužu po papíře.

Tma milosrdná
schraňuje úsměvy
co dávám do něj.

Opřená o život
přemýšlím
jak dál pokračovat.

Co na tom
že nikdy si to
nepřečteš.

/Nedovolím Ti to/

Přesto potřebuju
hmatatelný důkaz

že Tě...

Že mám své tajemství...

Linnéa

autor : otazník

Kde jsi kvítku ze severu?
Kde se schováváš?
Jsem malíř, krásu neseberu.
Hledám pátý ze čtyř směrů
a Ty cestu k sobě znáš...

Jsi chloubou polárního dne
a malíř únavou už zívá,
zima do léta se nepodívá,
dva modré květy záhadné.
Tvá krása nikdy nespadne
do propasti okamžiků
kde zní symfonie vzlyků
a barva času rychle schne.

Jméno od všech botaniků,
místo štětce tupý šíp.
Máš na rtech slova díků
a já v srdci ostrou dýku.
Já nemoh jsem Tě ztvárnit líp...

Kde jsi kvítku ze severu?
A čím to bude vina?
Jsem člověk, život neseberu.
Ty jsi pátý ze čtyř směrů,
však krev to není hlína...

Vtom tichem prolét křik
Krajina oči nepřivírá,
po kořenech zeje díra...

Linnéa, jag älskar dig!

Dopravní modlitbička

autor : Lizzie

Silniční místnost
Přeplněná osudy a výkřiky do zvuku kolejí
A mysl už toho má dost
...možná až skočíš...možná až přikráčí most
...možná
...ach možná

Uplakaná holka s modrýma očima až to bolí
Drží se křečovitě tyče, čeká na úsměv neznámých...
V dlani hrstku soli,
Čeká na vhodný okamžik a pak sevření povolí
...bezvládná myšlenka

Najednou na okýnko v tramvaji
Tiskne se úzkost a křičí, že chce ven,
Mokrý kapky na sklo metafory šeptají
Neznámá těla vydechnou a kyslík zatají
...tajemství,
co kněží snad neznají

Vím, že Hallelujah je jenom stydlivé slovo,
Co krčí se mi za koutkem oka...

Tak proč když ta holka jednou neplakala
...rozplakala nebe
A mé oči křičely
„hallelujah...“
?

Definice lásky

autor : katitek

S pohledem upřeným
Do tvých očí
Celý svět
Se se mnou točí.
Já mám svou pohádku.

Padám do té
Čokolády horké
Ztrácím se
V tvém pohledu.
Tak nezavírej oči.

Prstem přejíždím
Po tvé tváři
Usměj se
Tvůj úsměv mě hřeje –
Jako slunce v září.

Stoupnu si na špičky
A natáhnu se
Chci ochutnat tvé rty
Sladké a rudé jako maliny.
Tak věnuj mi všechny polibky.

Zavřu oči
Cítím tvou přítomnost
Jen tehdy jsem v bezpečí
Vnímám tu oddanost.
Samota nám nesvědčí.

Poslepu..
Dotknu se tvé hrudi
Pod prsty mi tvé srdce buší
Pro koho asi?
Přitisknu se a naslouchám.

Pohladiš mě
po vlasech
vrním jako kotě
jsi se mnou, poklade

...
Zbožňuji Tě!

Láska?
Její definice?
TY jsi má definice lásky!!!

Miluju Tě

autor : Adrienne Nesser

Miluju Tě

Miluju Tvůj úsměv.
(neusmívej se!)
Miluju Tvůj hlas.
(nemluv!)
Miluju se na Tebe dívat.
(Nejde říct nebud'..)

Mám ráda ty fotky,
jsou to jediný,
co je se mnou.

Miluju vzpomínky
s Tebou.
bojím se vzpomínat.
Bojím se žít

Možná,
že přátelství
je víc než láska..

/třesou se mi ruce/
(bez úsměvu)

L.

autor : Werushe

Nechci být loutkou
divadla ŽIVOT,
nechci být panáčkem,
někoho
kdo drtí city druhých.

Tak pojd'
zahrajeme si Tvou hru,
a uvidíme kdo
uteče jako poražený.

Ustrašené dítě
v Tobě se skrývá.
Jenže můj,
přede mnou
svou slabost neschováš!

Jsi srab,
jsi strašpytel!
Chudák!

Nenávidím Tě
a přesto
žít bez Tebe nechci!

Kdybych mohla,
ublížila bych Ti,
tak moc jak si ublížil
Ty mě.

Poznej bolest!
Poznej slzy!
Poznej smutek!
Poznej ponížení!

Kdybych mohla,
prokleji Tě,
kdybych mohla,
zabiji Tě,
ne fyzicky, ale psychicky
o to hůř a bolestivěji.

Zničím Tě,
aniž bych cokoli udělat
musela.

Ty poznáš,
že já jsem ta,
bez které žít prostě
nemůžeš!

Ale pak...

Grafy citů

autor : Haňa, dívka do nepohody

Navždy budu rovnoběžná s tvou láskou ke mně.
Nechci být k tobě něžná, řeknu Ti to jemně.
Chodíš za mnou každou chvíli vyznávat mi city,
musíš se však smířit s touhle troškou absurdity!
Moje přímka lásky s X a tvoje s ypsilonem
neprotne se nikdy víc a na to nezapomeň!!!
Až mě zas zítra informuješ o tvých citech ke mně,
asi budu reagovat víc než zrovna němě!

O květech

autor : paranoidandroid

Chtěla bych být jako vy
nadčasově souměrná
obdivovaně krásná
a přesto tak
klidná
čistá

.

.

nevinná

Něco máme přece jen
společné:
I já někdy
způsobuju
alergie

.

.

protože
se nedokážu odpoutat
od svých
větví a
listů

Narozdíl od vás však
už
podruhé
nevykvetu...

Divy

autor : Coco

Od plotu k plotu
chodí láska
u mě však nezvoní
sousedí se vysmívají
a já se křivě usmívám.

Růžové vůně závoj
zase mi dal pěstí
a dál už nic.

Od nosu k srdci
od srdce do hajzlu
teče krev
temná a špinavá.

Čekám na sestřičku
z nemocnice
jménem Milování
co mi rány poleptá
svou dezinfekcí.

Nemiluju - necítím.

A nedivím se...
...už ničemu.

Průlet černou chmurou

autor : Jan Urban

Jdu ulicí zmodralou vlhkem slimáčím
a za krk mně dýchá
dvorný lipicán
osedlaný unavenou smrtí
která se usmívá tváří zkřivenou
od žvýkání voňavé chrpy.

Je rosa a čas na kosu
jak stéblo se před ní skláním
v návalu sirného oparu
kdy ďábel předkládá svůj úpis
aby dal ještě trochu vteřin
k vyrovnání účtu.

A jitřní kohout na věži
kokrhá nové ráno,
které mi kyne úsměvem kyselým
že rychlejší jsem
více
než dvorný lipicán.